

1S kapitola 18.

[1] I skončil rozhovor se Saulem. Jónatan přilnul celou duší k Davidovi, zamiloval si ho jako sebe sama. [2] Saul ho totiž vzal onoho dne k sobě a nedovolil mu vrátit se do otcovského domu. [3] A Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho miloval jako sám sebe. [4] Jónatan svlékl plášť, který měl na sobě, a dal jej Davidovi, též své oděny i s mečem, lukem a opaskem. [5] A David podnikal výpravy, a kamkoli ho Saul poslal, měl úspěch. Proto ho Saul ustanovil velitelem nad bojovníky. To se líbilo všemu lidu i Saulovým služebníkům. [6] Tenkrát, když přicházeli, když se David vracel od vítězství nad Pelištejcem, vyšly ze všech izraelských měst zpívající a tančící ženy vstříc králi Saulovi s radostí, s bubínky a loutnami. [7] A křepčící ženy prozpěvovaly: "Saul pobídl své tisíce, ale David své desetitisíce." [8] Saul se velice rozzlobil; taková slova se mu nelíbila. Řekl: "Davidovi přičkly desetitisíce, a mně jen tisíce. Už mu chybí jen to království." [9] Od onoho dne hleděl Saul na Davida stále s nedůvěrou. [10] Druhého dne se Saula zmocnil zlý duch od Boha a on uvnitř paláce běsnil jako posedlý. David hrál na citaru jako každý den. Saul měl v ruce kopí. [11] Náhle Saul kopím mrštil. Řekl si: "Přibodnu Davida ke stěně." Ale David před ním dvakrát uhnul. [12] Tu se Saul začal Davida bát, neboť s ním byl Hospodin, kdežto od Saula odstoupil. [13] Proto ho Saul odstranil ze své blízkosti a ustanovil ho velitelem nad tisíci. A on vycházel a vcházel před lidem. [14] Na všech výpravách si David vedl úspěšně; Hospodin byl s ním. [15] Když Saul viděl, jak velké má úspěchy, třásl se před ním strachem. [16] Celý Izrael a Juda však Davida miloval, protože on před nimi vycházel a vcházel. [17] Jednou řekl Saul Davidovi: "Tu je má starší dcera Mérab. Dám ti ji za ženu, budeš-li statečně vést Hospodinovy boje." Saul si říkal: "Ať to není moje ruka, která ho zasáhne, nýbrž ruka Pelištejců." [18] David Saulovi odvětil: "Kdo jsem já a co je můj život a má otcovská čeleď v Izraeli, že mám být královým zetěm?" [19] Avšak v době, kdy Saulova dcera Mérab měla být dána Davidovi, byla dána za ženu Adrielovi Mechólatskému. [20] Davida si však zamilovala Saulova dcera Míkal. Oznámili to Saulovi a jemu se to zamlouvalo. [21] Saul totiž řekl: "Dám mu ji, aby mu byla léčkou. A zasáhne ho ruka Pelištejců." Davidovi však Saul řekl: "Můžeš se dnes stát mým zetěm prostřednictvím druhé." [22] A Saul svým služebníkům přikázal: "Namluvte nenápadně Davidovi: Hle, král si tě oblíbil a všichni jeho služebníci tě milují. Nyní se můžeš stát královým zetěm." [23] Saulovi služebníci to tedy Davidovi přednesli. David namítl: "Myslíte si, že je lehké být zetěm krále? Já jsem člověk chudý a nepatrný." [24] Služebníci pak Saulovi oznámili: "David mluvil tak a tak." [25] Saul poručil: "Řekněte Davidovi toto: Král nemá zájem o věno, leč o sto pelištejských předkořek. Nechť je vykonána pomsta nad královými nepřáteli." Saul si myslel, že David padne Pelištejcům do rukou. [26] Jeho služebníci oznámili tato slova Davidovi a Davidovi se zamlouvalo stát se královým zetěm. Ještě neuplynuly stanovené dny, [27] když se David se svými muži vypravil a pobídl mezi Pelištejci dvě stě mužů. Jejich předkožky David přinesl; předali je v plném počtu králi. Tak se stal královým zetěm; Saul mu dal svou dceru Míkal za ženu. [28] Saul viděl a poznal, že Hospodin je s Davidem, a jeho dcera Míkal ho milovala. [29] I bál se Saul Davida ještě víc a byl po všechny dny Davidovým nepřítelem. [30] A pelištejští velitelé táhli opět do pole. Ale kdykoli vytáhli, byl David úspěšnější než všichni Saulovi služebníci, takže jeho jméno bylo lidu velmi drahé.